

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

Lisi izhaja vsako sredo na štirih in vsako soboto na dveh straneh.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 10. septembra 1919.

Cene inseratov: enostopna petlitrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 1 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

„Korošca“ se tiska vsako pot že po 5000 števil. Korošci in Korošice, ne mirujte prej, dokler ne bo vsaka poštena hiša na Koroškem naročena na naš list!

Kako gospodarijo Lahi na Koroškem.

Tudi v Št. Vidu in v Feldkirchnu je veliko pomanjkanje živeža. Mesa nimajo včasih po cele tedne. Tudi jajc ni dobiti. V Št. Vidu in v okolici se prav jezijo na Celovčane, ker prihajajo tja beračit. Ljudem se sicer smilijo celovski lačenbergerji, pa jim ne morejo pomagati, ker sami nič nimajo. Lahi prav pridno kupujejo zlate in srebrne prstane, broše itd. Ljudstvo je sicer zelo nevoljno, ker mu bodo Lahi pobrali vso zlatnino in srebrnino, pa si ne more pomagati. Za zlato in srebro dajejo namreč Lahi olje in riž, za avstrijski denar pa nič. Prav pridno izvažajo Lahi v svojo domovino premog in les.

Ljudje, ki imajo še kaj možganov v glavi, so v velikih skrbih, kaj da

bo iz tega. Nikjer se ne sliši več zabavljanje čez Jugoslovane. e tak, ki so bili prej najhujši petelini, pravijo zdaj, da ne morejo živeti brez nas in da se bo treba poglihati z nami.

Kako sodijo Nemci o Nemški Avstriji.

Neka gospa, ki je prejšnji mesec potovala po Nemški Avstriji, nam je te dni pripovedovala:

Ljudstvo je povsod zelo razburjeno in obupano. V posebnih skrbih so ljudje, ki imajo kaj premoženja. Premožen posestnik je tožil: „Kaj bomo začeli? Denar je ob vso veljavo, žito nam bo pobrala vlada, da ne bo mestna gospoda pomrla od lakote; na tisoče in tisoče glav živine bo treba oddati Jugoslaviji in Rumuniji, ker zahteva to mirovna konferenca; državi bomo morali oddati okoli 70 procentov grunta. Franciji in Angliji smo morali zastaviti vse državno premoženje, železnice, večje tovarne itd. Kaj ostane nam? S čim bomo plačevali vojne dolgove, vojno odškodnino in davke? Za tako majhno in tako zadolženo državo, kakor je Avstrija, ni rešitve, ampak mora poginiti.“

Po Nemškem Koroškem je ljudstvo

še prav posebno obupano zaradi folksverovcev. Imenujejo jih „Volksplage“. Kradejo, ropajo in uganjajo strašne grozovitosti. Svojih oficirjev se seveda prav nič ne bojijo, ampak delajo, kar hočejo. Korošcev ni dosti med njimi; največ je dunajskih postopačev — platenbruderjev. — Se še kdo čudi, če je že več čisto nemških občin poslalo v Pariz prošnjo, da bi se smele združiti z Jugoslavijo?

Kako se godi v Nemški Avstriji?

„Kärntner Tagblatt“ z dne 22. avg. poroča iz okolice Št. Vida na Glini: (Kam naj to pelje?) Namesto da bi ljudje dobili spet veselje do dela, se godi ravno n robe. Razumljivo je tudi, da jih veliko rajši lenari. Saj imajo itak več denarja, kakor pa če bi delali. Poleg podpore, ki jo dobe, še prav na debelo kradejo, in tako se jim res bolje godi kot drugim, ki delajo. O malih tatvinah se sploh ne govori. Da se krade iz vrtov, to je na dnevnem redu. Da v šentvidski okolici kradejo s pašnikov teleta, goveda, konje, to ni nič novega. Nova je samo predrznost, s katero nekateri tatovi (šterci) v temnih nočeh izpraznujejo polne ute sena. Novo je tudi, kako sedaj kradejo žito. Ljudje, ki

PODLISTEK.

Prihod jugoslovanskih čet v Kotlje.

Kaj vse se je govorilo o jugoslovanskih vojaki, ko so v naših krajih še gospodarile nemške roparske tolpe. Posebno folksverovci, sami največji divjaki, so nam jih slikali kot najbolj grozovite ljudi na svetu, in v obrekovanju so tekmovali z njimi slaboglasne guštanjske device (po domače nemške frajlice) in pa brezzobe nemčurske klepetulje. „To so divjaki! Kakšne grozovitosti počenjajo: ljudem režejo ušesa in nosove, iztikajo oči, otroke koljejo, ženske onečaščajo...“ Tako so pripovedovali nemški vojaki. „Ah, taki so,“ so se zgražale nemške frajlice, in so bile vse blažene, ko so se čutile v varnem objemu nemških izvoljencev. „Še strašnejši so,“ so vedele povedati nore, izkušene klepetulje. Mi smo vedeli, da je vse to le hudobna laž in grdo obre-

kovanje, pa smo morali molčati; a naši nasprotniki in ljudje bolj lahkoverne sorte so se vse to zvesto verovali in kar zijali so, ko so slišali take govorce, in lasje so jim stopali pokoncu, milo so javkali in zdihovali: „Bog nas varuj! Kaj bo, če pridejo k nam. Vse nas bodo poklali.“ — In strah in groza! Prišli so. Dne 28. maja na vse zgodaj zjutraj so nas sem iz vzhodne strani začeli pozdravljati s svojimi granatami, popoldne pa so se že začeli bližati iz vseh obmejnih gor in hribov. Grozen strah se je polastil naših nasprotnikov. Kot prvi so jo popihali nemški vojaki. Pometali so v stran svoje puške in so se spustili v beg, tekli so kakor zajci kar čez njive in travnike. Ubogi nemčurji! Bili so zdaj brez braniteljev. Kaj jim je početi? Nekateri, ki so imeli bolj slabo vest, so jo potegnili kar z nemškimi vojaki, drugi so zbežali v bližnje gozdove, zopet drugi, ki se niso upali iz hiše, so pa doma s strahom in trepetom čakali, kdaj pridejo strašni Jugoslovani in jih pokoljejo. V duhu so že

videli, kako vihtijo nad njimi krvave nože, da jih pomorijo ali jim pa iztaknejo oči in porežejo ušesa ter nosove. Z grozo so si predstavljali, kako strašno bo za nje, ko bodo hodili okoli brez oči, brez ušes in nosov. Ubogi siromaki! Koliko strahu so prestali, kar mraz jih je spreletaval, srce jim je zastajalo, noge so se jim šibile in vsi preplašeni so govorili: „Že pridejo, zdaj nas bodo.“ Pa čuj! Kaj je to? Petje! Jeli mogoče? Od kod prihaja? Kako veselo odmeva: „Regiment po cesti...“ in zopet od druge strani: „Petelinček mi zapoje, se dela, dela beli dan...“ Kdo vendar prepeva? Naši fantje so, naši vojaki, ki korakajo proti vasi. Pogledajte jih, kako so veseli in kako prijazno pozdravljajo. So li to oni divjaki, katere so nam slikali Nemci v tako strašnih barvah? Kakšno presenečenje! Proč je naenkrat strah, vsi se veseli oddahnejo, tudi nemčurji začnejo počasi lesti iz svojih skrivališč, obrazi se razjasnijo, lica žare, smeh zaigra krog usten in v marsikterem očesu se zasve-

ne sejejo, žanjejo na ta način, da na postavljenih hekarjih (stavah) žitu kar enostavno požanjejo klasje (latje). Poljskih stražnikov ni, zato prav lepo cvete tatinsko rokodelstvo. Sadja letos ne bo veliko. Pa še to, kar ga je, pobirajo naši južni varuhi (Lahi) kar nezrelo z drevja. Želodec teh ljudi prebavlja vsako množino nezrelega sadja. Vsak ugovor je zastoj. Kako naj potem posestnik pri tolikšni negotovosti in tolikem pomanjkanju delavcev kaj pridela za splošnost? In kdo naj ima veselje do obdelovanja polja, ko dobiš za 100 kg rži samo 130 kron? — Kmetje, vidite, tako se godi kmetom v Nemški Avstriji. Kdo bi še silil tja?

Gospodarske novice.

Kako je v Beljaku?

Prišla je iz Beljaka neka ženska in povedala, da dobivajo v Beljaku vsakih štirinajst dni po pol kile pšenične moke za kuho. Kila te moke stane deset kron.

Kam bomo prodajali, kje kupovali?

Poljske pridelke itd. smo doslej prodajali v Celovec. Tam pa smo kupovali razno blago, ki ga ni dobiti v manjših krajih. Dokler pa se meje med našo državo in Avstrijo natančno ne določijo, je pot v Celovec zaprta. Zato pa se v kratkem ustanovi v Sinči vasi veliko skladišče (magacin); manjša skladišča pa bodo v Grabštanju, Prevaljah in drugod. V teh skladiščih bodo kupovali razne poljske pridelke, sadje itd. ter prodajali tako blago, ki smo ga doslej kupovali v Celovcu. V Velikovec je že dospela posebna komisija, ki ima nalogo, da uredi to zadevo.

Iz Avstrije.

V avstrijskem delu Koroške se vršijo še vedno rekvizicije. Ne le Slovenci, ampak tudi Nemci so zaradi tega zelo

tijo solze, solze radosti in veselja. Vse je srečno in veselo. Tak je bil torej pri nas v Kotljah prihod jugoslovanskih vojakov, pred katerimi so nas toliko strašili. Prihajali so vedno v večjih grupah in v dolgi vrsti so korakali skozi vas. Videli smo prijazne Štajerce, ponosne kranjske Janeze, resne Srbe in pogumne fante koroške legije. In nobena nesreča se ni zgodila, ne pri nas, ne v Guštanju, ki je, mimogrede povedano, najbolj nemčursko gnezdo v Možiški dolini. Nobenih nemčurjev niso poklali, tudi imajo še vsi svoje oči, svoja ušesa in svoje nosove, samo, da zdaj na svoje oči in ušesa bolj pazijo, in svoje nosove tudi v vsako stvar ne vtikajo; tudi klepetuljam niso naši vojaki odrezali jezikov in srečne so in vesele, da se je vse tako dobro izteklo. Le to jim ni prav, da morajo zdaj jezike držati za zobmi in ne smejo tako prosto regljati kakor prej. To pa ni mala reč, to je težko, ker volja ni dobra in zobje so slabi.

razburjeni, zabavljajo čez Avstrijo in želijo, da bi prišli pod Jugoslavijo. Da bi preslepila ljudstvo, laže avstrijsko-koroška vlada z lepaki (plakati), da se tudi pri nas pridno rekvirirajo živila in živina.

Zemljišča dobrovoljcem.

Izšla je naredba vojnega ministristva, glasom katere se imajo zbrati podatki dobrovoljcev naše vojske, katerim se imajo podeliti obljubljena zemljišča. Z ozirom na to, da je mnogo dobrovoljcev že odpuščenih iz vojske, naj vpošljejo vsi oni, kateri niso vposlali še potrebnih podatkov že za časa službovanja v vojski, osebne sezname Brambnemu odseku Dravske divizijske oblasti v Ljubljani s sledečimi podatki: Čin in stan, ime in priimek, od kod je (kraj, okraj), poslednja komanda, v stanju katere se je vodil, rojstno leto, služba v kadru, koliko in kje, je li pismen, s čim se je pečal v civilu, je li borec ali neborec in spremembe v teku službovanja.

Dežela, v kateri ne pijejo alkoholnih pijač.

Na otoku Islandiji je deželni odbor že leta 1912 prepovedal točiti vse alkoholne pijače. Vina in žganja ne dobiš za noben denar. — Tudi pri nas je nekaj krajev, kjer bi bila taka postava zelo potrebna.

Bencin, olje in petrolej.

Naša vlada v Belgradu je poslala za velikovski okraj veliko bencina, olja in petroleja. Kdor potrebuje olja, petroleja ali pa bencina, naj se zgleda pri okrajnem glavarstvu v Velikovcu.

Rekvizicija v Nemški Avstriji.

Kdor ni zadovoljen v Jugoslaviji, naj gre takoj v Nemško Avstrijo, ker tam je pred kratkem izšla postava o rekviziciji poljskih pridelkov. Kmetje morajo oddati vse svoje poljske pridelke aprovizaciji, od katere bodo potem prejeli živila na karte, in sicer gotovo množino na dan in osebo! Res blažena dežela, v kateri fako lepo skrbe za ubogo kmetiško ljudstvo, da mora isto svoje pridelke zopet kupovati za drag denar!

Zadolžena Italija.

Italija si je izposodila v Ameriki 9 milijonov in stotisoč dolarjev. Pa to še ni dovolj. Zato je ministristvo sklenilo, da razpiše še 20 milijard lir prisilnega posojila. To posojilo bo moral podpisati vsak italijanski državljan, ki ima kaj premoženja.

Dobri vas. Vsi obrtniki, gospodarska podjetja itd., naj se v vseh gospodarskih vprašanjih kakor tudi pri nabavah materijala obračajo na Urad za pospeševanje obrti kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani. Narodni svet za Koroško.

Dopisi.

Kotmara vas. Kakor beremo v „Korošču“ in „Miru“, se na Spodnjem Koroškem prav pridno gibljejo. Mislimo

pa, da tudi mi ne zaostajamo mnogo za njimi. Pregledali smo svoje bojne čete ter se prepričali, da je tudi po naših gorah zmaga naša. Je sicer še nekaj bojzaljivcev, ki se ne bi radi nikomur zamerili ter se ne upajo pokazati svoje barve. Tudi nekaj hujskačev je tu. Ti strašijo ljudi s folksverovci in trošijo med svet še druge take neumne laži. Ne verjamemo, da bi bil kje v naših gorah kak strahopetec, ki bi verjel take laži in se še bal folksverovcev. Saj nas brani z močno roko naš g. podpolkovnik Kvaternik. Kakor skrben oče gleda na nas in nam pomaga, kjer nam le more. Povedal nam je tudi, da bodo vojaški zdravniki brezplačno zdravili naše bolnike in da nam je tudi vojaški živinozdravnik brezplačno na razpolago. Kjer le more, pomaga revežem s hrano, revnim talentiranim otrokom pa hoče pomagati, da bodo mogli študirati. Tudi naši nasprotniki morajo spoznati, da hočemo le dobro našemu ljudstvu. Nemška Avstrija pa bi se rada polastila naših krajev le zato, da bi nam mogla pobrati poljske pridelke in živino. Sicer je pa naših nasprotnikov že prav malo, odkar so izprevideli, da ne bodo nikdar več združeni z Nemško Avstrijo. In da jim tega ni žal, tega nam ni treba še posebe poudarjati!

Prevalje. Postava zahteva, da morajo imeti trgovci, gostilničarji itd. na hiši, kjer izvršujejo svojo obrt, napis, ki obsega obrtnikovo ime in obrt. Ta postava velja za vse države in jo tudi izpolnjujejo, samo naša vas se teh postav ne drži. Še v našem Mariboru imajo vsi obrtniki slovenske napise. So pač pametni in dobro vedo, da so zdaj v Jugoslaviji. Če je naše ljudstvo tako nezavedno, da podpira take obrtnike, ki imajo na slovenskih tleh nemške napise ali pa sploh nobenega, naj bi vsaj županstvo in orožništvo storili svojo dolžnost.

Djekše. Ko so se spomladi naši umikali iz Velikovca, sem ravno na njivi oral. Pa pride k meni sosed in mi reče: „Pusti delo, pa se rajši vlez vznak, da te solnce pogreje. Ves tvoj trud je zastoj. Naši so se umaknili, zdaj pridejo pa nemški folksverovci, pa ti bodo pobrali ves živež. Tako sem se veselil Jugoslavije, kakor starček tople pomladi, Zdaj pa nimam nobenega veselja več do dela.“ Kako sem se prestrašil, ko sem to slišal. Nisem mogel verjeti, da bi bilo to res. „Ni še vseh dni konec!“ mu rečem. „Nikar ne misli, da nas bo Jugoslavija tako poceni izročila folksverovcem!“ — In res, nisem se motil! Jugoslavija je vzdignila svojo močno roko ter pognala Hülgertha in njegove boljševe, da so bežali kakor zajci. Ko so prišle na Djekše prve jugoslovanske patrolje, je marsikdo s solzami v očeh hvalil Boga, da nas je rešil avstrijskega jarma. Hvala pa tudi našemu generalu Maistru in njegovim vrlim vojakom!

Bilčovs v Rožu. Na Veliko Gospojnico je v gostilni pri Miklavžu za vedno zaspal Fajnikov Hanzej, star 67 let. Dasi slab in bolan, je vendar hotel biti na shodu, ki se je vršil ta dan v Bilčovsu, kakor je „Korošec“ že poročal. „Lepa naša domovina“ so zapeli pevci po shodu, a Hanzej se je preselil še v lepšo domovino. Kajti umrl je nagle, a ne neprevidene smrti. Da bo umrl, to vsakdo

dobro ve, ne ve pa. kdaj, kako in kje. — Dobili smo novo, slovensko učiteljstvo. Imeli smo že učitelje slovenskega rodu in krvi, sedaj jih imamo, ki so tudi slovenskega duha. Pozdravljamo jih s koroškim pozdravom: Bog Vas sprimi!

Pilberk. V nedeljo in ponedeljek smo po dolgem času zopet praznovali naš običajni letni sejem, ki je bil dobro obiskan. Tudi goveje živine, konj, ovac ter gospodarskih izdelkov in raznega blaga je bilo dovolj. — Nastopila sta tudi govornika g. Urbanec in g. nadporočnik Dobovišek, ki sta nam v poljudnem in jedrnatem govoru naslikala razmere v Nemški Avstriji. Ljudstvo je njihovim izvajanjem viharno pritrjevalo.

Borovlje - Podljubelj. V nedeljo dne 24. avg., se je v našem „Delavskem domu“ v Podljubelju uprizorila igra „V Ljubljano jo dajmo“. Igralci so dobro igrali. Posebno Pavletu, klepetavi Neži in staremu, strogemu Gašperju, katerega kljub njegovi odločnosti končno premagata žena in hčerka, smo se iz srca smejali. Za prihodnjic se pripravlja igra „Moč uniforme“. — Pa nismo se samo zabavali. Pred igro smo slišali tudi, kako žalostna bodočnost čaka kmeta in delavca v Nemški Avstriji, ki stoji pred gospodarskim polomom. Govornik nam je povedal, da se pri nas tudi socialnim demokratom nič ni treba bati. Dobro se jim bo godilo, ker bodo imeli dosti dela, pa tudi dosti živeža. Dolavci so prav pametni. Ali ne bodo kmalu tudi tega uvideli, da bo v Nemški Avstriji zelo hudo, ker imajo že sedaj četrt milijona ljudi brez dela, v Jugoslaviji je pa dela za vse.

Mali Šent Vid. Iz nemške tovarne prihaja prav rad k nam nemški „Wunderdoktor“ Reiser „zdravit“ naše ljudi. Svetujemo mu, naj ostane rajši v deželi „lačenbergerjev“ in dela v tovarni. Kmetje, nikar ne poslušajte tega „paderja“. Če je kdo bolan in potrebuje zdravniške domoči, pa pokličite zdravnika iz Velikovca ali pa vojaškega zdravnika iz Trušenj!

Dnevne novice.

Naš vojni minister v Ljubljani.

Dne 31. avgusta se je pripeljal naš vojni minister Hadžič v Ljubljano, da pregleda naše vojaštvo. Na Ljubljanskem kolodvoru so ministra sprejeli generala Smiljanič in Maister ter zastopnika deželne vlade in mestne občine ter več drugih gospodov. Posebno prisrčno je vojni minister pozdravil našega generala Maistra. Minister ostane v Ljubljani dva do tri dni.

V Beljaku se puntajo laški ujetniki.

Pred nekaj dnevi so odšli folksverovci iz Feldkirchna v Beljak. Tam je namreč veliko vojnih ujetnikov, ki so prišli iz Italije. Zdaj pa tam razgrajajo in hočejo pomoriti vse častnike. Pravijo, da so častniki krivi, da so Lah ujeti toliko naših ljudi. Ujetniki zabavljajo čez častnike in čez nemško vlado. — Radovedni smo, če bodo folksverovci mogli pomiriti razburjene ujetnike.

Velikovec. „Narodna čitalnica“ v Velikovcu je darovala: Za šolarsko kuhinjo v Velikovcu 500 K, za knjige,

zvezke itd. revnim učencem 200 K, za invalide 200 K in za Malgajev spomenik 100 K, skupaj 1000 K.

Povratek naših ujetnikov iz Nemške Avstrije.

Dne 30. avgusta zvečer je došel iz Nemške Avstrije v Maribor transport naših vojnih ujetnikov, ki so bili ujeti v Nemški Avstriji. Vlak z našimi ujetniki se je v Špilju srečal z vlakom nemških ujetnikov, ki so bili ujeti v naši državi. V Mariboru so naše ujetnike sprejeli vojaška godba, zastopniki različnih oblasti in velika množina ljudstva. Vojaki so bili pogoščeni. Iz Maribora se je vlak odpeljal proti Ljubljani.

Železna Kapla. Dne 31. avgusta se je ustanovila za Železno Kaplo in Belo kmetijska podružnica. Udov ima 55, a jih bo še mnogo več. Kdor se želi vpisati, naj se zgleda pri g. nadučitelju v Železni Kapli.

Reberca. Tu se ustanovi v kratkem nova podružnica Kmetijske družbe v Ljubljani. Udov je zagotovljenih najmanj 40, kar je dokaz, da se kmetje zelo zanimajo za stvar.

Za dijaško kuhinjo v Velikovcu so darovali: Narodna čitalnica v Velikovcu 500 K, krajevni odbor v Grebinju 200 K, g. Peter Ručigaj v Grebinju 10 dinarjev, g. Valentin Zablacan, poštar v Področici 10 K. Vsem darovalcem prisrčna hvala. Nadaljne darove, tudi v živilih hvaležno sprejema Jožef Stih, kanonik v Velikovcu, tč. blagajnik.

Politične novice.

Radgona noče priti pod Nemško Avstrijo.

Mirovna konferenca je sklenila, da pride mestece Radgona pod Nemško Avstrijo. To je pa prebivalce tako razburilo, da prirejajo shode, na katerih zahtevejo, naj mirovna konferenca prekliče svoj sklep in združi Radgono z Jugoslavijo. — Kakor trdijo nemški listi, je Radgona nemško mesto. Prebivalci bi torej gotovo ne silili v Jugoslavijo, ako bi ne vedeli, da jih čaka v Avstriji gospodarska smrt.

Kako sodijo Nemci o folksverovcih.

Neka gospa, ki se je vrnila iz Nemške Koroške, pripoveduje, kaka nesreča da so folksverovci za ljudstvo. Nemci sami imenujejo folksverovce „Räuberbande“, „Landplage“ itd. Hudi sovražniki folksverovcev so tudi nemški orožniki. Kjer le morejo, zabavljajo čez to druhal.

Madžari preganjajo boljševeke.

Na Madžarskem je morala boljševiska vlada odstopiti. Nova vlada preganja zdaj prejšnje boljševeke, posebno delavce, in jih pridno zapira.

Italijanski parlament razpuščen.

Italijanski parlament bo razpuščen. Ljudstvo na Laškem namreč strada, laška vlada se pa za to niti ne zmeni. Namesto da bi poslala svoje vojake domov, jih pošlja v Avstrijo in drugam, da

lovijo slepe miši. In ker parlament ni s tem zadovoljen, ga bo vlada razpuščila. Nove volitve bodo meseca novembra.

Folksverovci so odšli na Zg. Štajersko.

Neka žena, ki je prišla iz Avstrije, pripoveduje, da so že skoraj vsi folksverovci odšli na Zgornje Štajersko. Na Koroškem ne morejo namreč nič več rekvirirati, odkar je naš del Koroške združen z Jugoslavijo. Pojedli so skoraj ves živež, kolikor ga je bilo, tako da morajo zdaj ne le mestna gospoda, ampak tudi ubogi delavci stradati. Dobro bi bilo, ko bi kdo Štajercem povedal, da folksverovci nimajo radi le repice, fižola in sadja, ampak da jim tudi svinjsko meso prav dobro diši. Sicer so pa Štajerci sami dosti pametni in bodo skrbno zaklepali vse, kar se da odnesti.

Antanta pošlje 350.000 mož proti ruskim boljševeikom.

V berlinskih listih beremo, da pošlje antanta 350 tisoč mož v Rusijo, da uniči boljševeike.

Antanta proti rumunskim željam.

Iz Belgrada poročajo, da je predsednik mirovne konference v Parizu brzojavil rumunski vladi, da mirovna konferenca ne dovoli Rumunom predrugačiti mej v Banatu. Meje morajo ostati take, kakor jih je ona določila.

Na Štajerskem ne bo ljudskega glasovanja.

Na Štajerskem so avstrijski agenti širili laži, da bo v Mariboru ljudsko glasovanje. „Neue Freie Presse“ in nekateri drugi dunajski listi pa pišejo, da je mirovna konferenca v Parizu sklenila, da ne bo na Štajerskem ljudskega glasovanja.

Shodi in veselice.

Podsinja vas pri Bistrici. Na ljudskem shodu v Podsinji vasi pri Bistrici je bila sprejeta sledeča resolucija: „Na stotine zbranega prebivalstva iz vseh krajev Roža najostreje protestiramo, da se popolnoma slovenski del Koroške prisodi šele potom glasovanja Jugoslaviji. Slovesno izjavljamo, da smo se vedno zavedali kot del Slovencev, s katerimi hočemo združeni deliti vsako usodo. Svečano proglašamo, da ne maramo priti pod nobeno drugo državo kakor pod našo, od vseh naših bratov izvoljeno Jugoslavijo.“

Pilberk. V nedeljo 24. avg. je bil po maši shod v Zg. Libučah. Množica je zelo pazljivo poslušala govornika gg. dr. Lenčarja in Urbanca.

Vogrče. V nedeljo 24. avgusta nas je obiskal g. nadporočnik Dobovišek ter nam v jako stvarnem govoru pojasnil razmere pri nas in v Avstriji. Bog nas varuj Nemške Avstrije!

Klub koroških akademikov. Opozarjam vse tovariše, da se naj v vseh zadevah, ki se tičejo dijaka, njegove prihodnosti itd., obračajo na tovariša tajnika, p. Prevalje, Koroško.

Prevalje. Čebelarstva podružnica je zborovala dne 31. avg. pri Šteklju na Fari. Govoril je g. nadučitelj Močnik iz Pliberka o vzmljenju čebel ter nam povedal še druge zanimivosti o čebelah.

Grabštanj. V nedeljo 17. avgusta smo imeli pri nas ljudski shod. G. prošt Gregor Einspieler je pred cerkvijo pel slovesno sv. mašo. Po maši so pevci zapeli pesem „Lepa naša domovina“. Nato je domači župnik g. Payer s krepkimi besedami otvoril shod. Govor pa je imel naš poslanec Grafenauer, ki je dokazal, da moramo iz gospodarskih ozirov glasovati za Jugoslavijo. V svojem govoru je ovrget vse ugovore nasprotnikov. Popoldne je bila prosta zabava na vrtu gostilne pri Lahu, kjer je govoril g. dr. Hočevar o agrarni reformi. Od njega, ki je voditelj cenilnih komisij za vojno škodo, smo tudi slišali, da so naredili na Slovenskem Koroškem veliko več škode nemški folksverovci in alarmkompanije kot jugoslovanski vojaki. Za razvedrilo je skrbel del vojaške godbe iz Maribora. Shoda se je udeležilo veliko ljudi iz Grabštanja, Medgorij, Radiš in Pokrč.

Št. Peter na Vašinjah. Dne 31. avg. je bil pri Sv. Petru shod. Nad 250 zavednih Šentpeterčanov je prihitelo na ta tabor. Veliko število zborovalcev živo priča, da biva tod slovenski rod, ki želi za vedno ostati združen z brati Jugoslavi. Bog živi zavedne Šentpeterčane! Hvala govorniku g. župniku Rozmanu, posebno pa še obč. tajniku iz Velikoveca g. Jugu, ki je na povabilo prihitel med nas in nam lepo očrtal gospodarske razmere Jugoslavije in Avstrije. Popoldne istega dne smo ustanovili „krajevni odbor Narodnega sveta“, v katerega je vstopilo prostovoljno mnogo zavednih deklet in fantov, da delajo v korist našemu milemu narodu. „Korošcu“ smo pridobili 23 naročnikov. Prepričan pa sem, da se to število v najkrajšem času zviša.

Podpeca. Kaj takega še nismo videli v Podpeci! Tukajšnja šolska mladina je pod spretnim vodstvom g. učitelja J. Miheva uprizorila na njegovem domu v prid šolarske knjižnice igri: Dr. Vsezna in njegov sluga ter Stipko Tiček in strahovi. Prvo so izborni igrali dečki, drugo pa deklice. Med igrani je bilo par deklamacij; pa še zapeli so nam nekaj lepih narodnih pesmic. Vsem se je tožno storilo. Takoj smo opazili velik razloček med prej in sedaj. Saj nismo prej nikdar slišali prepevati otrok v milem materinem jeziku. Hvala vam, otroci, za krasno prireditev. Vsa čast in hvala pa tudi g. I. Mihevu, ki se je toliko trudil in v tako kratkem času izborni naučil igralce.

Želinje. Dne 24. avg. je bil tu ljudski shod. G. dr. Kandare je govoril o gospodarskih razmerah v Avstriji in v Jugoslaviji; g. dr. Fran Kotnik o agrarni reformi, g. Magerl je pa osmešil tiste dvonogate zajce, ki se še vedno boje, da bi folksverovci prišli še kdaj v naše kraje. Prepričan nas je, da je naš del Koroške za vse večne čase izgubljen za Avstrijo. Nato je g. župnik Dolinar prebral štiri resolucije ali sklepe, ki smo jih sprejeli z velikim navdušenjem. Korošci nismo tako nespametni, da bi pomagali Avstriji plačevati dolgove ter grozno vojno odškodnino in da bi pomagali rediti kake tri milijone ljudi, ki nič ne delajo. Vsi prav dobro vemo, da bi nas naši otroci in naših otrok otroci preklinjali in bi pljuvali na naše grobove, ako bi nas kdo premotil, da bi glasovali za Avstrijo.

Galicija. Tukajšnje „Gašilno društvo“ priredi v nedeljo dne 14. t. m. v gostilni Val. Wutte veselico z leplm vzporedom. Začetek ob 8. uri popoldne. Ker je čisti dobiček na-

menjen za nakup novega društvenega orodja, ki ga društvo neobhodno potrebuje, prosimo obilne udeležbe. Odber.

Razglas.

Meščanska šola v Velikovecu se otvori šele 1. oktobra, ker ni mogoče prej popraviti šolskih sob. V I. razred se bodo sprejemali učenci in učenke, ki so 11 let stari in so dovršili peti razred ali pa vsaj peti oddelek ljudske šole.

Ravnateljstvo meščanske deške in dekliške šole v Velikovecu.

Dijaški dom v Velikovecu.

S prihodnjim šolskim letom 1. oktobra se bo v Velikovecu odprl dijaški dom, kjer bodo imeli dijaki stanovanje in hrano. Prošilci naj vložijo svoje prošnje najkasneje do 15. septembra na Vodstvo dijaškega doma Velikovec, kanonikat. Vsled izredne druginje se je morala mesečna plača za letošje še zvišati na 150 K. Ako pa bi stariši te svote ne zmogli, naj priložijo še ubožno spričevalo in izjavo, koliko bi mogli mesečno prispevati. Kmetski gojenci iz velikovškega okraja pa morajo prispevati kolikor mogoče živila, in sicer za celo leto 200 kg krompirja, 100 kg rži, 60 kg pšenice, 8 kg masti, 10 kg fižola, 5 kg jegličev, 50 kg ajde, 70 kg koruze. Vsak naj pripelja živila kar in kolikor pač more in se mu bo oddana množina primerno vračunala v mesečni prispevek. Zlasti naj bi prispevali krompir, rž in mast. Živil naj se odda za zdaj polovica, dočim se bo druga polovica terjala meseca februarja.

Vsak gojenec naj prinese s seboj: 1 plevnico (brez slame), blazinico (polšter), 2 odeji, 4 posteljne rjuhe, 5 sraje, 5 spodnjih hlač, 5 parov nogavic, 6 žepnih rut, 4 obrisače, 2 obleki, 2 para čevljev, 2 kroznika, žlico, nož in vilice, 1 skledo za umivanje. Vse naj se pripelja v Velikovec do 26. septembra. Perilo naj bo tudi zaznamovano. Dečki iz velikovškega okraja morajo pripeljati vsak tudi celo postelj, tedaj tudi posteljak, ki naj bo, kolikor mogoče majhne oblike, da ne zavzame preveč prostora. Vodstvo dijaškega doma.

Sejmi v Velikovecu.

Ob sredah bodo v Velikovecu razen tržnega dne tudi živinski in konjski sejmi, kakor so bili pred vojno v navadi.

Letni sejem v Velikovecu.

V sredo 17. t. m. bo v Velikovecu velik letni sejem, posebno za živino in konje.

Listnica uredništva. Gorenče. Ker sme listice vsakdo pobljati, ni posestnik lova odgovoren za škodo, ki jo delajo te zvitorepke.

Prodajo se poceni
tri dobre jahalne in vprežne kobile,

angloarabske in anglonormanske pasme, visoke 162, 163 in 176 cm, stare po 6, 7 in 8 let in
dvoje žrebet

iste pasme, starih po 2½ in 3 mesece. Dve kobili sta breji s čistokrvnimi žrebeti.

Vpraša se do 15. t. m. pri

Lovrencu Woshtar
grad Töllerberg pri Velikovecu.

2 konja

srednje teže, 8 do 10 let stara, se takoj prodasta. Več se izve pri Ign. Muri, Jezersko pri Železni Kapli.

S 15. oktobrom t. l. se da
v najem gostilna in mesarija
v „Narodnem domu“ v Velikovecu.

Prošnje naj se vložijo do 20. septembra na „Hranilnico in posojilnico v Velikovecu“, ki daje potrebna pojasnila.

Advokat dr. Ferdo Müller

naznanja, da je otvoril svojo pisarno v Mariboru — Tegethofova ulica, da pa ima vsak teden najmanj enkrat opraviti v Pliberku. Kdaj, sporoča na vprašanja.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da otvorim začetkom prihodnjega meseca v Pliberku trgovino z mešanim blagom in deželni pridelki. Postreči hočem po nizkih cenah z najsolidnejšim blagom. Zato prosim slavno občinstvo naklonjenosti. Kupujem pa takoj že brusnice, črnice in rudeče maline. Za mnogobrojni obisk se priporoča

P. Končar

Narodna trgovina z mešanim blagom nasproti okr. sodišča v Pliberku.

Prodajo in nakup posestev posreduje odvetniška pisarna v Velikovecu. Fran Kandare.

Namizna jabolka ima na prodaj Franc Robinik pd. Martin v Šmarjeti pri Velikovecu.

Rezan in okrogel les
tramove — drva — oglje
kupuje vsako množino
„DRAVA“ lesna trgovska in industr. družba z o. z.
v Mariboru.